

βευτής. (138) ὁ τῆς οἰκονομίας.
 Ομοτρενίη, ἰα. οὐδ. κατασκο-
 πῆ, κατασκόπησις, ἐπο-
 πτεία, ἐφορία, ἐπιτήρησις
 (= σμοτρενίη). 2) ἐκκλησι-
 αστ. ἡ οἰκονομία (τῆς χά-
 ριτος τοῦ θεοῦ. Ἐφεσ. 3. 2.)
 Ομοτρίη, ἠσιν. παρτ. σμοτρήχ
 (καὶ - τρέχχ καὶ - τρήχχ).
 ἄορ. (οὐ)σμοτρήχ (καὶ
 - τρέχχ). σκοπέω-ῶ, θεωρέω
 -ῶ, ἐφορέω-ῶ, κατανοέω-ῶ,
 ἀθρέω-ῶ, ἐπιτηρέω-ῶ, σκο-
 πεύω. (ὁ ἄορ. καὶ ὁ μελ. ἄλ-
 λοτε αὐξάν. καὶ διὰ τῆς πο-
 προθ. ἀλλὰ τότε ἔχουσι τὴν
 ἰδιαιτέραν αὐτῶν σημασίαν,
 καὶ παρβλ. поберѣдовахъ.
 ἐνίοτε ὁμῶς κεῖνται καὶ ἀν-
 τὶ τῶν διὰ τῆς οὐ αὐξάνο-
 μένων, οἷον ἐστὶ τὸ ἐξῆς [ἀ.
 Βασιλ. 16. 17.] посмотрѣте мнѣ
 мѣжа. ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα.
 ἀντὶ τοῦ οὐ σμοτρήτε μὴ
 мѣжа).
 Ομοτράιη, ἠσιν. = τῶ προηγ.
 Ομράδνιη, ἰα, οε. ἐπιθ. δυσώ-
 δης, δύσοσμος.
 Ομράδς, ἰα. ἄορ. = σλοβένιη

(= σλοβενιάδιε).
 Ομδψάιη, ἠσιν. μ. - ψδ. τήσιν.
 ταραττω, συνταράσσω-ττω,
 συγχέω, συγχύνω. παρβλ.
 βοζμδψάιη. Σμεσ. καὶ παθ.
 -εα.-μαι. (κοιν. συγχίζομαι).
 παρβλ. смятáюся.
 Ομδψένιη, ἰα. οὐδ. σύγχυσις,
 ταραχῆ, τάραγμα, ταραγ-
 μός, τάραξις, τάραχος, θό-
 ρυβος. παρβλ. смятѣнiе.
 Ομβίсленнiη, ἰα, οε. ἐπιθ. νοή-
 μων, φρόνιμος, συνετός. ὁ
 σώας ἔχων τὰς φρένας. σύν-
 νους.
 Ομβίслз, ἰα. ἄορ. φρίν, νοῦς,
 διάνοια, τὸ διανοητικόν. 2) ἐν-
 νοια, νοῦς (λόγου) = рáзвмъ.
 Ομβшлѣнiе, ἰα (244) = смыслъ
 2. σημασ. 2) διανόησις, δια-
 νόημα.
 Ομβшлю, ἠσιν. = смышлáю.
 2) ἀντὶ μελ. τοῦ смышлáю.
 Ομбшлáтельнѣ. ἐπιθ. συλ-
 λογιστικῶς.
 Ομбшлáю, ἠσιν. μελ. смьш-
 олю, ἠσιν. φρονέω-ῶ, σωφρο-
 νέω-ῶ, συλλογίζομαι, σκέπ-
 τομαι, διανοέομαι. - οὔμαι.
 = смьшлю. 2) ἐννοῶ. (161.
 вторiй смьшлáетъ мiръ.